

40 különös évek

Szívélyesen üdvözlök minden igaz hívó^t, Istennek valamennyi gyermekeit az egész világon, mindazokat akik mindent el tudnak hinni úgy amint a Szent Írás mondja, az Úr Jézus Krisztus drága nevében a következő^a Igeverssel:

Mert állhatatos tu^résre van szükségeitek, hogy Isten határozata beteljesedése után, elnyerjétek az ígéretet. Mert még vajmi kevés ido^a és aki eljövendo^a, eljo^a, és nem fog magára várni. (Zsid.10, 36-37).

Most vissza szeretnék tekinteni 40 eltelt évekre, ti. ennyi ido^a telt el a krefeldi missziói mu^a létrejövetele óta. A bibliában úgy tu^anik, hogy a 40. számnak különös jelentő^sége van: több mint 50. szer fel találjuk jegyezve különböző^a összefüggésekkel. A vízözönkor 40 nap és 40 éjjel esett az eso^a (1Mózes 7,4). Mózes 40 éves korban indult elo^aszőr útnak az o^a testvéreihez, az Izraelitákhoz (Ap.Csel.7,17-29). További 40 év eltelté után megjelent néki az Úr tüzes csipkebokor lángjában (Ap.Csel. 7,30). Izrael gyermekei 40 évig vándoroltak ide-oda a pusztában (Józsúé 5,6). 40 évig kormányozta Dávid királyként az Izrael népet (2.Sám.5,4) úgyszintén Salamon is (1Kir.11,42); 40 napig volt Jézus a pusztában, hogy bo^ajtöljön és imádkozzon és utána kísértésbe lett hozva az ördögto^al (Máté 4,1-11). Feltámadása után 40 napig találkozott az Úr Jézus az o^a tanítványaival és kioktatta o^aket Isten országát illeto^aen (Ap.Csel.1,1-3).

Most összesen, életszakaszom különös 47szolgálati éveire tekintek vissza, mióta Isten országában szolgálok. Most jobban mint valaha, meg vagyok gyo^azo^adve arról, hogy az ido^a nagyon rövidre van szabva, amint a bibliában ma^r kétezer évvel ezelo^att ki lett jelentve: *Akkor el fog jönni az, kit a mindenek helyreállításának idejéig be kell fogadjon a menny, melyro^al az ÚR prófétáinak száján keresztül eleito^al fogva szólott* (Ap. Csel.3,21)., az O^a ígéreteinek alapján (János 14,1-3 s.m.). Arra azonban, hogy az elragadtatást átéljük elo^afeltételek vannak adva, amelyek csak Istennel együtt járva teljesitheto^ak. Az idézett bibliaversünkben Isten akaratának végrehajtásáról van szó, amint írva áll: hogy miután Isten akaratát megtettétek, elnyerjétek az ígéretet. Isten akaratá szüükszertu^aen nyilvánvalóvá kell legyen úgy személyes életünkben mint a gyülekezeti életünkben is, mert csak így nyugodhat Isten tetszése rajtunk úgy mint Énókon, aki példaszertu^aen elragadtatott (Zsid.11,5)). Mindent egybevéve most arra megy, hogy a menyasszony és a Vo^alegény közötti viszony teljesen összhangba legyen Istennel és Isten ígéjével. Ez az állapot gyakorlatilag csak úgy érhető^a el, ha Istennek minden egyes szava magatartásunk által nyilvánvaló lesz.

Isten Fiáról úgy áll írva: *A te akaratod teljesítését kedvelem* (Zsolt.40,9). A mi URUNK így szól: *Mert mindaz aki mennybéli Atyám akaratát cselekszi, nekem testvérem és anyám.* (Máté 12,50). O^a így imádkozott a Getsemáné kertjében: *Ne az én akaratom, hanem a Te akaratod teljesüljön* (Máté 26,36-42). Csattoljuk ehhez a mi imádságainkat is mert csakis Isten közvetlen akaratában szenteltetünk meg egyszer s mindenkorra a Krisztus Jézus testének egyszeri feláldozásán keresztül (Zsid.10,7-10). Emez egyetlen áldozatvitélet pedig azért vitte véghez, hogy mindenkorra bevégzettek^a tegye azokat, akik az o^a

megszentelő^adésüket OŸreá bizzák (Zsid.10,14). A Megváltó megszentelő^adése Isten akaratának feltétlen alárendelésében és tökéletes engedelmisségében történt. Ezáltal lehető^avé tette a megváltottak megszentelő^adését is, az OŸ beszédében és az OŸ lényében (János 17,14-19). Mi érezzük azt, hogy az ido^a nagyon komoly lett és elérkeztünk a mennyazsszony gyülekezetnek megígért visszaszolgáltatásának és az o^a elo^akészítésének utolsó szakaszába.

ISTENNEK VEZETÉSEI

Ami engem illet, egész életemre vonatkozóan látom az ŰR kezét. Már 14 évesen naponta olvastam a bibliát. Lehet, hogy különösnek hallatszik, de valóban benso^am teljes kívánságából tettem. Az apám, aki egyúttal barátom és testvérem is volt a Krisztus Jézusban, prédikált és házi Istentiszteleteket is tartott velünk. Gyakran eljöttek a szolgáló testvérek hozzánk és kihasználták az estéket, hogy bizonyos Igeversekro^al véleményüket/nézeteiket megbeszéljék. Szamomra nem volt megengedve a véleménynyilvánítás ám közvetlen közelo^al odahallgathattam. Megtörtént olykor, hogy az egyik így szólt a másikhoz: »Hogyan látod te a dolgot? Mi a te véleményed ?« Ám én belém kezdto^al fogv oda lett fektetve, felfedezni a valóság nyitját, a bibliai alapját. Évgett kutattam a párhuzamos Igehelyek után és arra kértem az Urat, hogy adjon világosságot. És Istennek legyen hála, hogy kezdto^al fogva, mióta 1953 -ban elkezdtem prédikálni, úgy vezetett az ŰR, hogy csak azt tanítsam, amit az OŸ személyes jelenlétében is ki tudnák mondani és megállná a helyét úgy is ha OŸ a jelenlévo^ak között lenne. Ezt odaillo^aen elmondhatom az eltelt 47 év ido^atartamára. Mint a hívo^ak valamennyien, én is átéltem egy folyamatos szellemi fejlo^adést; nálam is bekövetkezett egy folyamatos szellemi felismerés, egy folyamatos világosság, ám mindig az Igaz beszéd keretén belül. Isten törvényhatározatát és a bibliai tanításokat csak úgy prédikáltam amint értheto^aen az Igében láttam és amint kinyilvánítva kaptam. A sok ezer prédikációkban, amelyeket tartottam, még egy korrekúrát sem kellett elo^avegyek. A szent Szellem vezetése és ihletése mindig tökéletes volt.

Tekintettel a hátralévo^a esztendo^akre Isten országában, itt csupán némely csúcspontokat lehet megemlíteni. Branham testvér felhatalmazott és elhivatott szolgálata visszahelyezett valamennyiünket bibliai napokba, 1955 augusztussán elo^aször együtt átéltem, a Karlsruhe -ban tartott összejöveleken és azonnal felismertem, hogy ott egy olyan ember áll az emelvényen, aki valósággal Istento^al lett kiküldve. A prédikáció után imádkozott mindazokért akik életüket fel akarták szentelni Istennek, azután pedig elo^are hívta a betegeket. Saját szemeimmel láttam és saját füleimmel hallottam miként mond el részleteket az illetékesek életébo^al, olyan dolgokat amelyeket semmiként nem tudhatott elo^are; azonnal tisztában voltam azzal, hogy itt megismétlo^adik az, ami a Jézus Krisztus szolgálata folyamán a Messiás ismerteto^ajale gyanánt ment végbe. *Honnan ismersz engem - kérdezte to^ale Nátánél. Jézus a következő^a szavakkal adott feleletet neki: Mielo^att Fülöp hívott volna, láttalak ahogy a fügefa alatt voltál* (János 1,48). A Samáriai asszonyhoz így szólt: *»mert öt férjed volt és akid most van, nem férjed...« Uram! - mondta neki az asszony -, látom má, hogy próféta vagy... Tudom, hogy Messiás jön – mondotta neki az asszony –, akit Krisztusnak mondanak. Ha az eljön, mindent tudtunkra fog adni. Én vagyok az – szólt neki Jézus –, aki veled beszélek.* (János 4, 17-26).

Már az első összejövetel után vágyódtam rá, Istennek ezen emberét személyesen megismerni és beszélni vele. Evégett már a következő reggel útnak indultam, még 8.00 óra előtt az első szállodájához és a recepciónál érdeklődtem holléte felől. Miközben kérdezősködtem, felelt is az alkalmazott: »Nincs szüksége további információra Rev. Branham és munkacsoportja éppen most jön be amott. Megfordultam s láttam, amint Branham testvér a recepció irányába jön, röviddel előttem megállt, reám mutatott és így szólt: »Te egy prédikátora vagy az Evangéliumnak.« Azután balra mutatott és tovább folytatta: »Ott a bejáratnál áll a feleséged.« Mélyen meghatva és lenyugzóan köszöntöttem és beszélgettünk egymással. Ettől a pillanattól fogva meg akartam ismerkedni az első szolgálatával is közelebbről. Már mindig is óhajom volt, egy Istentől küldött embert megismerni, aki találkozott Istennel és Őt személyesen is ismeri.

1958 júniusán meglátogattam a »Voice of Healing« - konferenciát, amelyet Rev. Gordon Lindsay Dallas, Texas, USA -ban szervezett meg és ahol Branham testvér főszónok gyanánt volt bejelentve. A számos többi Evangélistához képest, összehasonlítva velük észrevettem, hogy ez az egyszerű és alázatos ember kivételt alkotott és felismertem, hogy éppolyan egy próféta és egy közvetlen Istentől küldött ember mint Keresztelő János volt. Itt is éppúgy megmondta Branham testvér az embereknek, akik az ország különböző városaiból imádság végett hozzá jöttek, milyen szükségben vannak és milyen betegségben szenvednek, soha megnevezte a helyiséget is, utcát, házszámot ahol laktak és még sok másegyebet is. Ez kieszközölt a résztvevőkben egy olyan megérett hitet, hogy helyben meggyógyultak, soha még a vakok is visszanyerték szemük világát. Itt valóban megismétlődött azon prófétikus szolgálat, mint a mi URUNK esetében is ember Fia gyanánt. Hiszen az ÚR Jézus így mondotta a János 5,19-20 -ban: *Bizony, bizony azt mondom nektek: a Fiú semmit sem tehet magától, hacsak azt nem látja, hogy az Atya valamit cselekszik, mert amiket az cselekszik, azt teszi hozzá hasonlóan a Fiú is. Mert az Atya ...mindent megmutat neki, amit Ő tesz.* Éppen így Branham testvér is tudtul tudta adni a látomások alapján az emberek legtitkosabb gondolataikat is. Ő egy olyan üzenetből beszélt amelyet el kell juttasson Isten népének.

Most már meg akartam tudni, mit hisz és tanít, mert hiszen szemeimmel láttam, hogy vele volt az Isten. Így meghagytam címetem, hogy a hangszallagra felvett prédikációjait közvetlenül hozzám küldhessék, de még ott a helyszínen kerestem a személyes beszélgetést vele. Beszélgetésünk végén, ott Dallas -ban, - így fordult hozzám: »Te vissza fogsz térni Németországban!« Számomra ez felfoghatatlan volt, végülis 1956 -ban kivándoroltam feleségemmel együtt Kanadába és még álomba sem jutott volna eszünkbe, valaha is visszatérni szülőföldünkre. Mégis már 1958 augusztusán, az ÚR közvetlen utasítása alapján, amelyet még egyszer megérett hitet újra visszatértünk Németországba. Egyelőre azokban a gyülekezetekben prédikáltam, amelyeket már előzőleg is ismertem.

1959 októberén történt, amikor a körzeteken felüli vezető a Krefeldi gyülekezetben, amelyben apám és én is prédikáltunk, figyelmeztetett William Branham tanításától. Ez azzal a következménnyel járt, hogy ott már nem voltunk szívesen látottak és az Igehirdetésnek korlátokat szabtak. Erre fel néhányan a testvérek közül visszahúzódtak. Ezekhez tartozott a mi családunk is. December végén létrejött egy imakör, amelyben hangszallagokról lefordítottma Branham testvér első prédikációját. A 12 - 15 testvérekből összevont kicsiny házi csoport célkitűzése kezdetől fogva világosan a »Sola Scriptura« volt — úgy a hit életben mint a tanításban egyedül a szent Írás jött számításba. Isten megajándékozta az új kezdetet kegyelemmel és gondot viselt ezentúl egy

folytatólagos gyarapodásról, fejlettség^{al} és az örökkévalóságra való sok gyümölcs^{al}. Csakhamar bérbe vettünk egy 70 személyt befogadó termet, azután egyet 120 ülo^{al}helyel, azután pedig egyet 250 -el, amíg 1973 -ban az ÚR közvetlen utasítására megvásároltunk egy ingatlant és felépítettük a saját kápolnákat amely több mint 600 személynek ülo^{al}helyet biztosít

Nagy háládatossággal meg szeretném említeni, hogy a gyülekezetben még ma is 40 év eltelte után ugyanazon testvérek Leonhard Russ, Paul Schmidt, Alfred Borg, Reinhold Illing és a testvérem Helmut, kik kezdet^{al} fogva az ÚR munkája mellett állottak, ugyanazon szolgálatokat és feladatokat gyakorolnak elso^a naptól fogva. Ez nem csak csodával határos, hanem egy valóságos csoda. Mert amint a tapasztalat tanítja, nem kevés azon testvérek száma, akik hamarosan önállóak lesznek, a legtöbb esetekben avégett, hogy bebizonyítsák, hogy o^k is össze tudnak toborozni embereket maguk köré és a pásztor szerepét is jól tudják játszani.

Isten minden adott körülmények között o^rködött az O^Ÿ szava, az O^Ÿ szolgálai és az O^Ÿ népe fölött. Ilyen testvérek jutalma, akik önzetlenül szolgálnak az ÚR-nak nagy lesz. Isten megáldja az együtmu^{al}ködésre odaszánt ju^séget. Az egyik ültet, a másik öntöz Isten pedig az, Aki gyarapodást és nevededést ad. (1Kor.3,5-9).

Russ testvér volt az, aki mind az évek folyamán az Istentiszteleteket vezette, prédikátor és gyülekezeti vén gyanánt; társa Schmidt testvér hasonlóképpen a gyülekezet véneként, aki szintúgy a helybeli gyülekezet szolgálatában áll, de ugyanakkor missziói munkát is végez, különösen a hajdani Szovjetunió országtterületein. Soha nem fogom elfelejteni azon estét: Akkor még a Luisen-utcában laktunk és a Hubertusz utcában tartottuk az összejöveteleinket, amikor az ÚR parancsoló hangon így szólt hozzám: ÉN SZOLGÁM, AVASSAD FEL NEKEM LEONHARD RUSST A GYÜLEKEZET VÉNJEKÉNT ÉS ÁLLÍTSAD OLDALÁRA PAUL SCHMIDT -ET, MERT ERRE JELÖLTEM KI ÖKET! Ezt pontosan szó szerint adtam elo^a. Az eztkövetkezo^a összejövetelen a gyülekezet mindkét testvért egyhangúan elfogadta és kézrátétel által a gyülekezet véneiként fel lettek avatva. Borg és Illing testvérek szemmel tartják az előljárói feladatokat kezdet^{al} fogva, hasonlóképpen testvérem Helmut. Úgyszintén a többi testvérek valamennyien, akik később csatlakoztak a gyülekezethez évek óta megtalálták helyüket a gyülekezetbe és a missziói munka területén is.

A mi rendeltetésünk abban áll, hogy az ÚR-nak rendelkezésére álljunk, hogy a gyülekezet által Isten érvenyesíteni tudja az O^Ÿ mu^aveit, amint írva áll: *Amíg nappal van, annak munkáin kell dolgoznunk, aki engem küldött; eljön az éjszaka amikor senki nem munkálkodhatik.* (János 9,4). A kegyelem ideje végén, az örök hu^séges Isten olyan csodálatos módon beavatott a végido^{re} vonatkozó tervében. Valóságosan egész tudatosan lehetségessé teszi számunkra az Üdvtörténelem utolsó szakasszát együtt átélni. Amilyen bizonyos az, hogy a Jézus Krisztus elso^a eljövetelekor kizárólagosan csak a kiválasztott hív^ok ismerték fel és élték át a bibliai próféciák beteljesedését, olyan bizonyos az is, hogy most ez utolsó generációban, a Jézus Krisztus második visszajövetele elo^{tt} is, hasonlóképpen csak a kiválasztottak ismerik fel és ekként átélik a bibliai próféciák beteljesedését. Következetesen megmarad amellett, hogy sokan vannak a hivatalosak, de a kiválasztottak száma nagyon csekély (Máté 22,14). Hasonlóképpen meg van az is írva: Ugyanígy az isteni kegyelem kiválasztása szerint, a mai ido^aben is hagyott maradékot Isten... Izrael azt, amit keres, nem érte el az o^a összességében; a kiválasztottak ellenben elérték (Róma 11,5-7). Ugyanez igaznak bizonyul a nemzetekbo^{al} való gyülekezetre is. Valamennyi nominális hív^oknek megvan a saját vázlatuk a bizonyos gyülekezet vagy

misszió műsorához odaillo^oen, amelyekhez odatartoznak. Ám Istennek igazi gyermekei, az ígéret gyermekei (Gal. 4,28), o^k felismerik a kegyelem meglátogatásának idejét és átélik mindazt amit Isten megígért.

ISTENI HATÁROZMÁNY

Az ÚR Isten úgy határozta, hogy az OÏ szolgálói közül, nekem mint a legcsekélyebbnek világszerte nagy osztályrészem lehessen az Ige igaz hirdetésében. Hogy mint láthatott OÏ énbennem nem tudom, valószínűleg azt, amit OÏ maga helyezett el belém, mert magamtól nem hoztam Néki semmi hasznavehető^a jellemiséget a világra. Az OÏ szuverén, befolyásolhatatlan működése folytán tetszett az ÚR Istennek engem 1962 április 2-án egy közvetlen küldetésben részesíteni, hasonló módon amint prófétákat és apostolokat is részesített, Isten szavahihető^aségének ugyanazon igaz volta szerint. Mint Pál apostol úgy én is, tanúságot tehetek elhivatottságomról és küldetésemről^{al}. OÏ meg tudta adni pontosan, és Istennek legyen hála én is meg tudom adni ugyanúgy –, hol és mikor történt, fel tudta sorolni szó szerint a részleteket. So^{at} számomra még annak is jelentősége van, hogy megemlítette és kiemelte, hogy elhivatottságát az o^a héber anyanyelvén közölte velem a feltámadott és megdicsőült ÚRUNK (Ap.Csel.26,14). Ugyanazzal a bizonyossággal tanúsítom én is, miként hallottam mi feltámadott ÚRUNK fenséges, mindent átható, erő^{as} hanggal rendelkező^a hangját, és pedig a saját német anyanyelvemen: ÉN SZOLGÁM, ERRE A VÁROSRA KISZABOTT IDŐD NEMSO^KÁRA LEJÁR. MÁS VÁROSOKBA FOGLAK KIKÜLDENI, AZ ÉN SZAVAMAT HIRDETNI. A szózat fentől^{al}, jobb oldalról jött. Ero^{at}lenül összerogytam és bal felé estem arcommal a földre. Pál apostol is a földre bukott (Ap.Csel.9,4). A következő^a pillanatban ki lettem emelve a testemről^{al}, mármost más dimenzióból láttam, amiként ott álltam a helyiségben, kezeim el^{at}ttem lefelé odanyújtva, amint e szavakat mondtam: „Uram, nem fognak hallgatni énréám. Megvan mindenük nagy bo^aségben, az életük csupa dinom - dánom.“ Az ÚR azonban így felelt: ÉN SZOLGÁM, ELJÖN AZ IDŐ, AMIKOR HALLGATNI FOGNAK RÉAD. GONDOSKODJATOK TÁPLÁLÉKRÓL ÉS ÉLELMISZERRŐL. MERT ELJÖN AZ IDŐ, AMIKOR NAGY LESZ AZ ÉHINSÉG. TE PEDIG ÁLLJ A NÉP KÖZÖTT ÉS OSZTOGASSAD AZ ELEDÉLT. Az utolsó szavak e mennyei elhivatottságból így hangzottak: ÉN SZOLGÁM NE ALAPÍTS HELYBELI GYŰLEKEZETEKET ÉS NE ADJÁL KI ÉNEKESKÖNYVET. MERT EZEK A DENOMINÁCIÓK ISMERTETŐJELEI. Ebbo^{al} a tanúvallomásból minden szó olyan igaz, mint Pál apostolnak valamennyi ismertetett elhivatottsága a Bibliából. Senki nem képes átérezni, milyen isteni tökéletességgel jár egy ilyen közvetlen, személyesen az ÚRTÓL kapott parancs. Utamba állhatna az ördög, és az egész pokol hadserege réám vethetnék magukat; az isteni döntvényen és az átél tapasztalatokon, az örökkévalóságban nem változtatna semmit.

1961-ben aztán elérte a hideg háború az o^a tető^afokát, beszámítva a Kuba válságos helyzetét is. Az SzSzKSz államfo^{je}, az SzKP fo^{at}titkára, Nikita Chruschtschow cipő^{ajével} a szónoki emelvényre ütött az ENSZ plénumán és ismételten ezt kiáltotta: „Egy közös nevező^{re} mi soha el nem jutunk. Soha nem fogunk egyetérteni.“ Aztán a Brandenburi kapu el^{at}t Berlinben, szemtől szembe álltak az orosz és az amerikai páncélszerek és John F. Kennedy így nyilatkozott: „Berlinből egy példaképet csinállok. Augusztus 13-án aztán, hozzá fogtak az orosz katonák felépíteni a Berlini falat. Országunkban olyan nagy volt a politikai feszültség, mint 1948/49-ben a Berlin-blokádkor. Evégett az volt a benyomásom, hogy valamilyen katasztrófa alapján, amely országunkat érintheti, hasonlatosan a háború idők végéhez, amikor is beállt egy természeti éhínség, úgy-hogy valóban beraktároztuk magunkat bo^aven földi eledelével. Ám a napok, hetek, hónapok eltelték anélkül, hogy

valamilyen katasztrófa beállt volna. Én kétségtelenül egy nagy benso^a szükség-állapotba jutottam, mert bejelentettem az éhínséget, úgy amint az ÚR-tól kaptam mondva. Nem akartam tovább prédikálni, so^t kétségbeesetten ezt mondtam az Úrnak. „Ha nem adsz feleletet nekem, akkor vedd el életemet.“

Utána eszembe ötlött, átrepülni Branham testvérhez az Egyesült Államokba. Általa, úgy reménykedtem, feleletet fog majd adni az ÚR. És Istennek legyen hála, valóban úgy is történt: 1962 dec. 2 -án egy asztalnál ültem Branham testvérral, Banks Woods testvérral és Fred Sothmann testvérral. Branham testvér érdeko^dött Németország és a Svájc szellemi hogyléte fele^l és hogy hisznek-e az emberek Isten üzenetének. Erwin Müller és Adolf Guggenbühl után kérdezett. Dr. Adolf Guggenbühl Zürichbo^l, szervezte meg az összejöveteleket Müller testvérnek is Karlsruheban. Beszélgetésünk elhúzódott hosszabb ideig. Én mind türelmetlenebb lettem, végülis bennem csak egy kérdés égett, éspedig az ÚR hozzám intézett szavait illeto^{en}. Végülis megszólaltam: „Branham testvér, nekem valami különös dolog van a szívemben és meg szeretnék kérdezni téged efelo^l.“ Abban a pillanatban felemelte valamennyire jobb kezét és ezt kérdezte to^{lem}: „Frank testvér megmondhatom neked mi dolog végett vagy te ma itt? Az ÚR-nak volt szava hozzád. Elmondhatom neked mit szolt az ÚR hozzád?“ Ekkor megismételt minden mondatott szóról - szóra abból, amit nekem az ÚR 1962 április 2 -án napfeljöttkor parancsolóan mondott. Én teljesen el voltam kábulva, minden továbbiak nélkül elált a szavam. Aztán tovább folytatta: „Frank testvér te félreértetted azt amit az ÚR neked mondott. Te úgy vélted, hogy természeti éhínség elo^tt álltok és ennek alapján beraktározátok magatokat természetes élelmiszerekkel. Ám az ÚR az O^ÿ szava után való éhséget fog bocsátani és az eledel amit neked el kell raktároznod, Istennek ez ido^{re} vonatkozó szava, amit az ÚR ez ido^{ben} kinyilatkoztatott, ez pedig megtalálható valamennyi prédikációkba, amelyek fel lesznek véve hangszallagokra.“ Még hozzá fu^{zte} a ko^{vetkezo} szavakat is: „Várj a kiosztással addig, amíg megkapod az eledel maradékát is.“ Ezt nem értettem meg, pillanatnyilag azonban nem tudtam bo^{vebb} magyarázatot kérni; ez késo^{bb} elszorított. Honnan sejthettem volna akkor, hogy Branham testvért, miután 1963 márciusában a Jelenések könyvében található hét pecsétro^l prédikált és még további jelento^s témákról, mint pl.: „Házasság és elválás“, már 1965 decemberén, tehát csak három évre rá, hazaszóltítja az ÚR az élo^k sorából. Végülis Branham testvér reám tette kezeit, igen átkarolt és imádkozott értem.

Én mindmáig nagyon hálás vagyok a kapott utasításokért, mely számomra ugyanakkor egy bebizonyosodás is volt; etto^l kezdve szolgálatomat ketto^s módon teljesítettem, úgy amint parancsolatban is kaptam. Egyrészt utazóként országból országba és városról városra, hirdetve az Isten országáról szóló üzenetet. Másrészt átfordítottam a Branham testvér prédikációjai közül több mint 200 -at német nyelvre, hiszen ez ido^{re} o^a volt Istennek elküldött követe — és gondoskodtam afelo^l, hogy sok számos nyelvekre át legyenek fordítva a prédikációk; ezen a módon adtam át Isten népének a szellemi eledelt — az ígéretekben hátrahagyott és kinyilatkoztatott Igét.

Kizárólagosan az én kezdeményezésemre lettek a Branham testvér prédikációjai azután brosúra formában nyomtatva és kiadva, amelyek az o^a hazamenetelig csak hangszallagokra lettek felvéve. Ha nem hívtam volna össze ko^{vetkezo} nap, Isten emberének eltemetése után, Roy Borders, Pearry Green, Lee Vayle és több testvéreket és nem mondtam volna el nekik, mit parancsolt az ÚR és hogy most már, mi legyen a ko^{vetkezo} lépés, soha nem hallott volna a világ Isten ez ido^{re} vonatkozó utolsó

üzenetére^l, annál inkább el lett volna temetve az üzenet Isten küldött emberével együtt. Am Isten, kinek mindenképp^l tudomása van, mindenre^l jó elő^{re} gondoskodott. Woods és Sothmann testvérek tanú gyanánt igazolták ott a Branham testvérrel való találkozásomat. Minden továbbiakról maga Isten gondoskodott és már jó elő^{re} adott megfelelő^a utasításokat, úgyhogy az állítólagos végbo^l, végeredményben egy új kezdett lett.

Az Egyesült Államokból lévo^a testvérek, akik Branham testvér körül voltak, kivétel nélkül mindnyájan várták az o^a feltámadását, évégett a temetés is folyvást el lett halasztva egész 1966 húsvétjáig. A temetőben még akkor is majdnem 2 órán át állandóan énekelték a „Higyjél csak, higyjél csak“ kórust, mielő^{tt} a koporsót végül csak leeresztették a sírboltba. Én nem tudtam velük együtt énekelni, hanem keservesen sírtam és imádságban Istennel az én URAM-mal beszéltem. Amint este a szálloda szobámba érkeztem egyszerre csak nagyon mély béke árasztotta el a lelkemet. Úgy éreztem magamat, mintha valamennyi teher egyszerre le lett volna véve rólam, mintha át akarta volna változtatni az ÚR fájdalmamat örömmre, és szívemben megszólalt egy hang: „Most elérkezett a te idő^d, az eledelt kiosztani.“ Errefel összehívtam a következő^a reggel a testvéreket, ama sorsdöntő^a beszélgetésre. Roy Borderes átvette a felelo^séget a nyomdászat – és a Branham testvér prédikációjainak nyilvánosságá hozatalát illeto^aen.

A GYÜLEKEZET MINT KIINDULÓ PONT

Én hálás vagyok Istennek a szülő^a földi gyülekezetért Krefeldben, amely kezdettől fogva osztja velem a megbízatást és mindazokért akik hozzá tartozóknak érzik magukat. Az isteni utasításhoz igazodva, nem alapítottam egyetlen egy helybéli gyülekezetet sem, semmelyik városban legyen az bárhol a világon. Az én feladatom abban áll, Isten valamennyi gyermekeinek, akik a legkülönböző^abb gyülekezetekbe szét vannak szóródva, az Igét hirdetni. Ismert tény az is, hogy minden vallásfelekezet saját énekeskönyveket adott ki, jellemezve így az o^a konfessziójukat. Én tudok énekelni minden énekeskönyvből^a, személyesen azonban nem adhatok ki énekeskönyveket. Amint Branham testvér világosan és érthető^{en} mondotta vala, az utolsó ébredésből^a nem származik egy további új szervezett hitfeleket, vagy irányzat, hanem a menyasszony gyülekezet jön elő^a belő^{le}.

A Pál apostol elhivatottságáról háromszor kapunk tájékoztatást az Apostolok Cselekedetei könyvében különböző^a összefüggésekben. Oly nagyon fontosnak tartotta, az o^a isteni küldetését újra és újra kihangsúlyozni, mert egyedüli igazoló okmányja, a szolgálatra való megbízatása volt, és valamennyi leveleiben annak mutatkozik be, ami tulajdonképpen volt is: Jézus Krisztusnak egy apostola, tehát az Oly közvetlen küldötte. Ez tartalmilag magába foglalja a feladó létezését, aki megbíz valakit, a különös üzenetet tudniillik a feladó híret közhírré tenni. Ezzel összefüggésben, Jézus Krisztus rabszolgájának jellemzi magát: „Én Pál Jézus Krisztusnak rabszolgája, elhivatottság által apostol gyanánt különválasztva, Isten evangéliumának hirdetése re...“ (Róma 1,1). Ezzel pedig nem önmagát, hanem az o^a szolgálati megbízatását egészen felül állította. Az o^a rendeltetése abban állt, Isten teljes törvényhatározatát, közhírré tenni (Ap.Csel. 20,27). Szolga és tanú gyanánt, feladata abban állt, az o^a fejtegetéseivel az emberek szemeit megnyissa (Ap.Csel.26,16-18). Oly kinyilatkoztatást kapott Istenek titkáról a Jézus Krisztusban, a Krisztus és a gyülekezet, és minden további titokzatosságról, beleértve az

igazi hívó^k halandó testük átváltoztatását is és a Jézus Krisztus megjelenésével kapcsolatos elragadtatásunkat is (1.Kor.15,1; 1Thess. 4 sm.). Az o^a rendkívüli hivatása, kapcsolatban állt a különös tanszeru^a szolgálattal a Jézus Krisztus gyülekezetéért.

Oÿ egy szepto^atlen szu^azet akart Krisztus elé vezetni, aggálya volt azonban, hogy a gyülekezetet éppúgy el lehet szédíteni, mint Évát annak idején (2Kor. 11,2-3). Mégis belekapaszkodott abba a hitbe, hogy az ŰR az Öveiro^l gondot visel, „...*hogymajd megdicsó^ulvé állítja önmaga elébe az eklézsiát, hogy azon ne legyen szennyfolt, ránc, vagy valami efféle hiba, jobbanmondva úgy, hogy szent legyen és kifogástalan*“ (Efézus 5,27). A Titushoz írt levelében betekintést ad az apostol az o^a szívében, az o^a elhivatottságának és küldetésének igazi céljára, amely Isten kiválasztottainak hitrevezetésében és az igazság felismerésében állt. „*En Pál, Istennek egy rabszolgája és Jézus Krisztusnak egy apostola, az Isten kiválasztottainak hitéért és az istenfélelemmel megegyező^a igazság felismeréséért. Ez a felismerés az örök élet reménységén alapul, melyet az örök korok elo^{tt} megígért a szavahihető^a Isten — aki igéjét az igehirdetésben az o^a saját ido^a pontjában láthatóan kijelentette és pedig abban az igehirdetésben, mellyel a mi megmento^a Istenünknek rendelkezése engem bízott meg...*“ (Titus 1, 1-3). Ez az „Isten megbízásából munkálkodve“ érvényes még ma is.

William Branham egy hasonló elhivatottságról tanuskodhatott, o^a odautalhatott Istennek egy közvetlen utasítására, amelyet 1946 május 7. kapott. Oÿ volt a Malakiás 4,5 alapján megígért próféta, akinek fel kellett lépnie Istennek nagy és félelmetes napja elo^{tt}, a Keresztelo^a János próféta mintaképe szerint a Malakiás 3,1 alapján. Az o^a szolgálatán keresztül lenne minden visszahelyezve az o^a eredeti állapotába, Isten gyermekeinek szívét pedig ráfordítja az apostoli atyák hitére, újra az elso^a keresztn, a Keresztelo^a János próféta mintaképe szerint a Malakiás 3,1 alapján. Az o^a szolgálatán keresztül lenne minden visszahelyezve az o^a eredeti állapotába, Isten gyermekeinek szívét pedig ráfordítja az apostoli atyák hitére, újra az elso^a keresztnyiek szívéhez (Malakiás 4,5- 6; Máté 17,11 sm.). Oÿ volt az, akinek az ŰR leleplezte, hogy miben is állt tulajdonképpen a bu^aneset, és mint Pál apostolnak néki is fel lett tárva az együttes megváltási terv. El lehet mondani az igazságnak megfelelően, hogy Isten a mi nemzedékünkben leleplezte az Ige minden titkait, elkezdve a Mózes elso^a könyvéto^al a bibliának utolsó könyvének utolsó fejezetéig; az elvesztett igazságokat mind tudt adta. Most újra elmondhatjuk, hogy Istennek minden egyes szavából élünk és az elrejtett mannából táplálkozunk. Az elején Pál apostol vetette az alapot és most a kegyelem ido^a végén Branham ugyanazt tette. Pál Istento^l beállított apostol és tanító volt és o^a maga, Isten munkatársának vázolja magát (1Kor. 3,9-11; 2Kor. 6,1), mint aki Krisztus helyett jár követségben (2Kor. 5,16-21). Ugyanez elmondható Branham testvérre vonatkozóan is, aki úgyanúgy tanított és ugyanazokat cselekedte. Az 1Kor. 4-ben emlékezteti Pál apostol a hívó^ket mint „Isten sokrétu^a titkainak sáfárait.“ A néki tudtul adott és leleplezett tanítás és praxis, az újtestamentumi gyülekezetre vonatkozóan, még ma is egyedüli érvényes mintakép Isten elo^{tt}. És csak ami ezzel pontosan — a legkissebb eltérés nélkül — összeegyezik, csak annak lehet eredetét Istenre visszavezetni és az az Ige szerinti hit. Hogy nekem is ilyen elhivatottságban lett részem, nem tagadhatom semmiképpen le. Ellenkezo^aleg: Ezzel ugyanolyan felelo^aséget hordozok magamban, mint Istennek valamennyi emberei én elo^{tt}tem.

A BIBLIA IGAZOLÁSA SZERINT

Már a hetvenes évek elejé^ol fogva, nemcsak Jeffersonville USA -ból lettek szétküldve a Branham testvér angolul tartott igehirdetései, hanem a Don Bablitz vezető^sége alatt, Edmonton — Kanadából is. Ott tett látogatásom folyamán 1975 júliussában történt, hogy eljött hozzám és tudósított afelo^ol, melyek azon országok, amelyek el vannak látva irodalommal és kazettákkal és mennyire ámulatba ejt^oa, hogy követségben járva az utolsó üzenetet kiviszem az egész világra. Aztán így folytatta: „Frank testvér, a Branham testvér szolgálata megtalálható a bibliában. Hogyan áll ez a te szolgálatoddal. Avagy indokolva van-e ez is a bibliában?” Én soha nem gondolkodtam efelo^ol és csak így válaszoltam: „Hagyd abba az efféle beszédet és ne folytasd!” Visszautasítván még hozzáfű^oztem: „Hogyan legyen az én szolgálatom a bibliában megtalálható?”

Ám a következő^o nap, kora reggel, épp kezembe vettem a bibliát, hogy olvassak belo^ole, hallottam az ÚR ugyanazon hangját: „ÉN SZOLGÁM, A MÁTÉ EV. 24. FEJEZETÉNEK 45. VERSE ALAPJÁN, ARRÁ RENDELTELEK EL, HOGY IDEJÉBEN KIOSZTOGASD A TÁPLÁLÉKOT.“ Számomra ez idő^opontig, a Máté ev. 24. fejezete az a részlet volt, amelyben az ÚR legfo^oképpen a végido^oro^ol tudósít, háborúkról, földrengésekről, éhínségről, hamis prófétákról és álnok Krisztusokról, valamint Izraelről mint fügefáról amely nedvdússá válik. Számomra nagy volt a meg hatás, mido^on szemeim közvetlenül az említett helyre terelo^odtek és elolvastam a 45 -to^ol 47 -ig terjedő^o verseket. *„Ki bizonyul hát eszerint hu^oséges és eszes rabszolgának? akit az o^oURA az o^o szolga-személyzete fölé állított, hogy azoknak a maga idejében kiosza a táplálékot? Boldog egy ilyen rabszolga , a kit az o^oURA az o^o visszatérésekor ebben a munkában talál. Bizony azt mondok nektek, minden vagyona fölé fogja o^ot helyezni.“* Ez egy írás-szerinti kinyilatkoztatás volt, számomra az ÚR -tól egy közvetlen utalás, végülis ha ez a befejezéséhez közeledő^o szolgálat nem lenne bibliai ígéretre alapozva, persze hogy nem lenne semmiféle üdvtörténeti jogszeru^osége, semmilyen létezési jogosultsága.

Ha tovább olvassuk a Máté ev. 25. fejezetét feltu^onik az, hogy ott a Vo^olegény eljövételéro^ol van szó. Ám a Vo^olegény visszajövetele elo^ott szükségszeru^oen fontos, hogy a biblia eredeti tanításai újra megalkuvás nélkül közhírré legyenek téve az o^o teljességükben. Miután a prófétikus szolgálat által minden vissza lett szolgáltatva, most tanszeru^oen rendbe hozva, minden át kell legyen adva az ÚR szolgálatájában állóknak. Ez pedig az „IGY SZÓL AZ ÚR“ az OŸ ígében. Az idő^ok végén újra helyre lesz állítva az isteni rend. Valamennyien készek hallgatni arra, mit mond a Szellem most a gyülekezeteknek, mindezek Isten kinyilatkoztatott szavát hallják. És mindazok akik elfogadják, hitbéli engedelmesség által, bizonyíték alá állítják. Ezzel pedig az o^o tulajdon üdvösségüket szolgáló rend alá állítják magukat, bemenetelük lévén aztán a szentek szentjébe, felfrissülve örvendeznek az OŸ szent házában bo^oséges javaiból. Hiszen az ÚR már az Ámos 8,11 -ben elo^ore megjövendő^olte a szellemi éhséget, ti. az Isten szava után való sóvárgást. OŸ elo^orelátóan gondoskodott arról, hogy rendelkezésre álljon a friss manna, úgy-hogy az Övei bo^ovölködjének és az ígéret szava ez idő^ore vonatkozó ereje folytán szellemi életben bo^ovölködjének.

KÉT FEJEZET

Az elmúlt 40 évet 1960 és 2000 között két szakaszba lehet osztani, miközben a hatvanas és hetvenes évek önmagukban egy különös felépítési és növekedési fázisra utalnak, úgy a helybéli gyülekezetet illetően mint a missziói munkát illetően is.

Elso^a missziói utazásokra Európán kívül, már 1964 -ben vállalkoztam, amelyek a Közel-Keleti országokba és Indiába vezettek. 1966 -ban meghívtam Rev. Pearry Green -t Tucson USA -ból, aki szem- és fültanúként néhány városokban az NSZK -ból, valamint a szomszédos országokban, hatalmas tanúvallomásokat adott Branham testvér és az o^a szolgálatáról. Etto^{al} fogva beutaztam a Nyugat-európai országokat hirdetve a Jézus Krisztusról szóló fenséges Evangéliumot, tekintettel a végido^{re}. Nemsokára megkaptuk a nyomtatott prédikációkat is, amelyeket lefordítottunk és fu^azött könyvecskébe köznyilvánosságra hoztunk. 1968 és 1978 között a Luxemburg rádió, minden vasárnap reggel húszperces elo^aadásokat sugárzott ki to^{allem} az európai területekre. Így elértem úgy az NDK lakosságát, valamint a németül beszélő^a néprétegeket a határos országokból.

1968 -tól lehető^{ségem} nyílt, még ha az akkori körülmények nagy mértékben veszélyesek is voltak, a Kelet-európai országokba utazni, ahol különböző^a gyülekezetekben szólhattam az Igét. Moszkovában úgy irányította a mi hu^{séges} URUNK a hetvenes években, hogy a Baptista Szövetségének elnöke, így szólt hozzám: „Frank testvér, mi átvesszük érted a felelo^{séget} a hatóságokkal szemben és nyíltan prédikálhatsz bárhol, ahol csak az ÚR ajtót nyit neked országunkban.“ Ott ugyanis, akkor még szükséges volt egy rendo^{rségi} engedélyt szerezni külföldi szónokoknak. Ha be akarnák számolni minden egyes részletro^{al}, mine^{mu} vezetésben és milyen csodálatos módon megóvott az ÚR valamennyi határátlépéseknél, valamint a keleti országok ott tartózkodása idején, valamennyi évек folyamán, a Kelet és Nyugat álláspontok éles szembekerülése idején az 1989 -es év fordulópontjáig, egy egész könyvet lehetne írni fe^{al}le! 1968 -ban, a varsói szerzo^adés csapatainak bevonulásakor Csehoszlovákiába, betu^a szerint az orosz páncélkocsik között kerültem, kiket azelo^{tt} megelő^aztam Prágában, a Lengyel határ felé vezető^a uton. Hányszor meg voltam rakva kasszettékkal és irodalommal és ha csak egyszer is megtalálták volna nálam, egy lábammal már a börtönben lettem volna!. Akkor még minden egyes Kelet-európai országban el volt tiltva a keresztényi irodalom terjesztése vagy bibliávak beutazni. Végülis Prágában és Berlin keleti részén már elfogató parancsal kerestettek. Ám az ÚR keze minden helyzetben velem volt. Amikor Kelet-Berlinben egynéhány órára le lettem tartóztatva, mert egy film-vetito^agépet és Branham testvéro^{al} egy filmet találtak a csomagomba, a felügyeleti kamerák célja révén, egy primitív egyágyas magánzárkában is biztonságban éreztem magamat. A következő^a kihallgatás folyamán bátorságot kaptam az ÚR -tól o^szintén tanúvallomást tenni. Megváltómat és elhivatásomat mint Pál apostol, magas és alacsony rangúak elo^{tt}, mindenütt és minden helyzetben tanúságot adtam és az ÚR mindig velem volt. Ilyen módon, a havonkénti missziói utazásokon keresztül, a rádió-közvetítésen keresztül, továbbvezette az ÚR az O^Y mu^avét, számtalan azon emberek száma akik világszerte áldásban részesültek, megváltottak és szabadulást nyertek és nem kevés azok száma sem akik testileg is meggyógyultak.

Ami személyemet illeti, úgy az évek 1968 -tól 1978 -ig, különös jelento^{séggel} bírnak, egy olyan ido^aszak, amelyben majdnem zavartalan közösséget élveztem az én Istenemmel. Jó néhányszor hallhatóan utasítást kaptam az ÚR -tól az Igehelyek fe^{al}, amelyekbo^{al}

prédikáljak: „ÉN SZOLGÁM, ÁLLJ AZ ÉN NÉPEM ELÉ ÉS OLVASD AZ IGÉT...” Éppen így több közvetlen utasít'sokat is kaptam, ami másokra, akik szorultságban voltak vonatkozott, vagy önmagamra vonatkozóan is. Vonatkoztatással egy testvérnő^are a következő^a utasítást kaptam: „ÉN SZOLGÁM, MENJ EL ODA ÉS SZÓLD AZ IGÉT...” A csoda helyben megtörtént! Egy másik alkalommal azt parancsolta az ÚR, egy súlyos beteg testvérré vonatkozóan: „ÉN SZOLGÁM, INDULJ ÚTNAK HOZZÁ, VEDD MAGADHOZ A VÉNEKET ÉS OLVASD FEL NEKI AZT AZ IGESZAKASZT, AMELYET ÉSAIÁS PRÓFÉTA EZÉKIÁSHOZ INTÉZETT.” Ebben az esetben is megerő^asította az ÚR az OŸ szavát egy közvetlen csoda által.

1976 októberén ezt parancsolta az ÚR nekem: „ÉN SZOLGÁM, MONDJ LE AZ INDIÁBA TERVEZETT ÚTZÁSODRÓL.” Ez pedig kb. 48 órával azelő^{tt}t történt, mielő^{tt}t a repülő^a indult volna, a jegy ugyanis már a kezembe volt. Reggel 10 óra tájt és azután mégegyszer fél tizenketto^akor nyomatékosan szólt az ÚR: „MONDD LE AZ INDIAI ÚTADATI” Engedelmesen hallgattam, anélkül hogy tudjam, mi okból történt; az indiai testvéreknek táviratilag közöltem: „Trip to India cancelled! Letter follows!” — „Indiába való utazásomról lemondtam! Levél következik!” Aztán amint a hírekbo^al késő^abb megtudtam, pontosan az a repülő^agép, amellyel nekem kellett volna repülni Bombayból - Madraszba, úgy mint nemrég a Concorde repülő^agép Párizsban, közvetlen a felszállás után kigyulladt és a 96 utas közül senki nem maradt életben, hanem mindnyájan elégték még a levego^aben. Egy német sajtószóvivo^a felhívta Kölnbo^al a misszió - központot Krefeldben, hogy értesít'e st adjon a történetkro^al, ti. hogy az o^a misszionáriussuk Ewald Frank ama 96 utassal együtt életét veszítette. A telefonhoz lettem szólítva és személyesen meg kellett o^at gyo^aznöm afelo^al, hogy életben maradtam. OŸ még biztosított afelo^al, hogy a nevem még rajta van az utasok névjegyzékén. Igen, hu^aséges az Isten!

Életmódom összehasonlítható volt a Jób-éval, minden oldalról körülvéve, megoltalmazva és megtartva. Ám a próbáktól sem én sem a családom nem lett megkímélve. 1970 -ben ötödik gyerekünk, egy fáradtságos mu^atét után halottan lett kivéve az anyaméhbo^al, miután több napokon át, semmi életjelt nem adott. Szükség volt több vérátömlesztésre feleségem életben-maradására. A baba átmeneti állapota már feloszlásban volt, számunkra még azt sem engedték meg, hogy a gyereket megnézzük.

1980-ban egy Afrikai utazásom nyomán megbetegedtem malária tropicával (mocsárla'z). Többször is hallottam amint az orvosprofesszor, aki bizonyára azt hitte eszméletlen állapotban vagyok, a vele együtt dolgozó orvoscsoportnak mondja: „Túl késő^a!” A Krefeld városi kórház elhalálozási szobájába lettem szállítva és csak isteni csoda = beavatkozásának köszönhető^a, hogy még ma is életben vagyok. Ám éppen a halál küszöbén megajándékozott az ÚR a legcsodálatosabb átéléssel, azáltal hogy elo^are megajándékozott az elragadtatás élményével: Testembo^al ki lettem véve és a fehérbe öltözött sokasággal együtt, miközben mind fiatalok voltunk, méltóságteljesen fel lettem emeltetve. Láttam a szent várost és a dicso^asséget. Amint azután testemben újra magamhoz tértem, annyira csalódott voltam, hogy keserves sírásban törtem ki. Mert hiszen a szolgálat még nem lett befejezve. A legsúlyosabb próbákön át megértettem, hogy földi életem nem képez kivételt, hanem ugyanolyan mind bárki másé is. Hiszen a megkülönböztetés csak szellem szinten számít és a gyülekezettel kapcsolatos, az elhivatással van összekötve.

A MISSZIÓ-KÖZPONT

1974 húsvétján sor került Isten háza felavatására, amely áldás-helyül szolgált ezreknek Európából és az egész világból, és mind a mai napig áldásul maradt. Nem egy katedrális, több hasonlatossága van a betlehemi istállóval mint egy szakrális kupola szerkezettel. Tekintettel a Jézus Krisztus elközeledett visszajövetelére, egy olyan lakóhelyre központosítottuk figyelmünket, amelynek benyomása nem az épület külsejében áll, hanem a benne imádkozó hívó^{ak} belsejében, akik Isten templomát alkotják. Ők kell kedvesek legyenek az ÚR elo^{tt} amint írva áll: „Mert mi az élo^a Isten temploma vagyunk amiképp Isten megmondotta: Bennük fogok lakni és majd közöttük járok. Istenükké leszek s o^{ka} népeimmé lesznek.“ (2Kor. 6,16).

A hetvenes évek közepén az ún „végido^a-hívó^{ak}“ körében úgy az USA mint a Kanadai testvérek között, különösen ki lett emelve Jézus Krisztus visszajövetelével kapcsolatosan az 1977 –es év. És újra hu^séséges volt az ÚR, aki kello^a ido^aben egy mennybo^al jövo^a utasítást adott, mert hiszen eljövetelének idejét vagy óráját senki sem tudhatja. Egy szép szeptemberi nap volt az 1975-ben, az alkonyat már beállt, én a prédikátor szobából jövet úton voltam egyenesen Isten háza nyugati oldala felé, amikor az ÚR parancsoló hangon, amely mindannyiszor fentro^al jobb felo^al jön, szólt hozzám. Már az elso^a szó hallatára mély tisztelet fogott el és megálltam. A szavak így hangzottak: „ÉN SZOLGÁM, MENJ ÁT A SZOMSZÉD – TELEKRE ÉS SZENTELD AZT FEL NEKEM, MIVELHOGY GONDOSKODNOTOK KELL SZÁLLÁSRÓL. SZÁMOS ORSZÁGOKBÓL FOGNAK JÖNNI AZ EMBEREK, AKIKET EL KELL MAJD SZÁLLÁSOLNI...“ Helben megfordultam, átmentem a kiskapun, amely a mai bevásárló központhoz vezet, a magas kerítéssel elhatárolt szomszéd telekre, letérdeltem a bozótban — körülbelül ott, ahol most a 15. számú házhoz való bejárat áll — és felszenteltem azt az ÚR -nak. Nemsokára elo^aállt az elso^a épület a most már kb. tízezer négyzetméteren elterülő^a terepen.

Amikor az épület majdnem elkészült, mondja Pául Schmidt tv., miközben hozzám közeledik: „Frank tv. de hiszen ez a ház, még a látogatók felének sem lesz elég, annyian fognak jönni“. Ez a nyilatkozat annyira foglalkoztatott utána, hogy utóhatása volt. Csak néhány nappal késő^{bb} egy reggel amint felnyitottam a bibliát, szemeim a 2.Krónika 14,7 b –re estek, — az én bibliámban az elso^a sor fent jobb oldalt — és ott ezt olvastam: „Azért építének épületeket és loⁿ jó elo^amenetelik.“ Újra és újra elolvastam letérdelve az Ige-szakaszt és feltu^{nt} nekem, hogy nem egy épületro^al, hanem épületekro^al van írva többes számban. Most már bizonyos voltam benne: Az ÚR mondani akar nekem ezáltal valamit. Füleimmel nem hallottam hangos hangot, de szívemben egy halk hang nagyon érthető^an megszólalt: „Építs két egyforma házat!“ És így is történt, hogy hitben és nagyon sok közös önfeláldozással 1977 és 1978 –ban befejeztük az épületeket. A kilencvenes évek elején felépíthettük a nyomtatvány- és könyvkiadó épületet is. 300 személyt el tudunk szállásolni és az imaház alatti étteremben, 400 személyt el tudunk élelmezni. A misszió-mu^a kiterjeszkedését, szemmel láthatóan Isten áldása kísérte. Senki nem hallott soha afelo^al, hogy itt pénzt kérjünk; az elszállásolás, az élelemmel való ellátás éppolyan ingyenes mint az összes irodalom, és valamennyi audió és videokazetta, amelyeket éppúgy ingyenesen szétküldünk az egész világba.

Vizsgáljátok meg a szellemeket

Ám ez az áldott „paradicsomi“ állapot közérthető^a, hogy nem tetszett az ördögnek egyáltalán. Mint Jób esetében, meg lett engedve neki, egy páratlan szétrombolást

elo^aokozni. Ám éppúgy mint akkor, Isten most is ketto^as módon, vissza fog szolgáltatni (Jób 42,10-11; Jak. 5,7-11), erro^l sziklaszilárdan meg vagyunk gyo^azo^adve. Ha ismertek elo^attünk az Írásban található példák, feltuⁿik, hogy a sátán dühöngése mindig az Ige hordozói ellen irányult. Pontosán az Ige szószoros értelmében: „*Verd le a pásztort és elszélednek a juhok*“. (Zak.13,7) és „*mert ha a zöldelo^a fával ezt teszik, mi lesz a szárazsággal?*“ (Máté 23,34-39). A sátán, eme sötét világ uralkodója gyanánt, nem tudja elviselni az isteni befolyást. Az ellenség kezdetto^l fogva egy gyilkos, egy hazug egy szétromboló. Kaintól kezdve megpróbálja az o^a magva által az isteni magot megsemmisíteni. Romboló munkáját elkezdi a házasságban élo^akkal, a családban, majd tovább folytatja a gyülekezetben és Isten mu^avével. De hiszen az egész alkotás sóhajtozik a bu^aneset óta (Róma 8,19-22), úgyhogy Isten végülis mindent újjá kell teremtsen (Jel.21,5).

Ha pedig az ellenségnek nem sikerül a hús-testben a gyilkolást végrehajtani, úgy megteszti azáltal, hogy valaki tekintélyét rosszindulatúan károsítja, rágalmazás által és azáltal, hogy a testvérek egész agyafúrt vádlója- és ellensége gyanánt, fellép azzal, hogy „meg van írva...“ visszaélésszerűen, mint a mi URUNK esetében is (Máté 4,1-11). Olyan Igehelyeket alkalmaz, amelyeknek maga adja meg a magyarázatát. Egy to^ale ihletett nyilatkozat, mint egy mérges injekció, halálos hatást gyakorolhat. „*Nyitott sír a gégéjük, nyelvük csalárdságot szól, viperaméreg van ajkuk mögött... kiket a sátán megront*“ így áll a Róma 3,13-18. Jakab apostol írja, hogy a nyelvet senki sem képes megfékezni. Ha a pokol tüze lángra gyújtja, halált okozó mérget fecskendez sze^t (3.fej.1-12). Megtesz mindent azzal a szántsándékkal, hogy annak szavahiheto^aségét szétrombolja, aki az Isten Igéjét szólja és hordozza, ellenségeskedést állítson fel és rontson. És mindig egy és ugyanaz történik: Mindazokat akik tekintetüket egy emberre szegeztek, zavarba hozza az ellenség úgyannyira, hogy megzavarodnak és megbotránkoznak, amit késő^bb „alibi“ ürügy gyanánt átértelmeznek. Amikor az ÚR Jézus a Golgota felé vezető^a útján, átmenve a Getsemáné kertjén, így szólt: „*Ezen az éjszakán mindannyian megbotlotok bennem és to^arbe estek — megzavarodtok*.“ (Máté 26,30). Ám mindazok akik az Igehirdetés és az Istento^l igazolt szolgálat nyomán személyes összeköttetéshez és személyes kapcsolatba kerültek az o^a Megváltójukkal, visszatalálnak egy szétszóródás után is és eligazodnak, átlátják a sátán fondorlatait és nem vesznek részt az o^a romboló munkájában.

Isten emberei esetében megismétlo^adik az, ami a paradicsomban lezajlott. A sátán az o^a befolyása alá vette Évát, az pedig az o^a Ádámját, akihez az ÚR -Isten személyesen szólt. Az ellenség mestere a hogyannak. Mindig is azzal kezdi, amit Isten mondott és az aztkövető^a érveivel, felsorakoztatásával, pontosan az ellenkező^ajére fordítja a dolgokat. Evégett intező^adött a szemrehányás Ádámnak: „*Mert hallgattál az asszonyod hangjára...*“ (1Móz.3,17). A még nem házasokkal megtörténhet az, ami Józseffel is, hogy felkéri o^aket egy no^a — so^at ez még „Potifár asszony“ is lehet az o^a királynóⁱ tekintélyével és befolyásával—; „*Cselekedj velem kívánságom szerint (Hájlj velem)*“, odáig hogy lehúzza ról a kiskabátját, következetesen kezében tartja az állítólagos bizonyítékot is és máris elterjesztheti a hazugságot: „*De hiszen meg akart ero^aszakolni!*“ (1.M'óz.39), s minden további magától összevág a csalóka képbe.

Már kezdetto^l fogva úgy volt, hogy Isten az Oŷ szolgálai természetes életének lefolyásában, megengedett olyan dolgokat is, amelyeket nem tudunk felfogni (hova tenni). Mózes feleségül vett egy kúsita asszonyt és mikor az o^a no^atestvére, a prófétano^a Miriám, azt vélve magában hogy igazza van és bíraskodhat, ill. kifogással illette az ügyet, azonnal

poklossággal lett megbüntetve. Az ÚR Isten a kinyilatkoztatás sátora elé rendelte o^{tt} és Áront, hogy igazságot szolgáltatasson (4.Móz.12). Az 5.Mózes 34,10 –ben a következő^okro^l vagyunk értesítve: „*És nem támadott többé Izráelben olyan próféta mint Mózes, akit ismert volna az ÚR színro^l – színre...*“ Sámson, a fohászatra adott felelet, egy megígért, angyja méhéto^l Istennek szentelt férfiú, útnak indult Gázában a filiszteusokhoz és bement egy parázna asszonyhoz. És ezt azután cselekedte, miután az ÚR szelleme már munkálkodni kezdett benne (Bírák 13,16). Dávid nem elég, hogy paráznává lett, azután még gyilkos is lett, azáltal hogy elvette az Uriás feleségét és gondoskodott arról, hogy Uriás elessen a harcba (2.Sám.11). Ez visszatetszést keltetett az ÚR elo^{tt}. Ennek ellenére olvassuk a Zsoltárokat és ennek ellenére Dávid fia Jézus Krisztus. Nem kényszerítette senki a visszalépésre, nem lett kizárva sem az énekelo^k közül, sema prédikálás nem lett eltiltva to^{le}. Vonatkozással az Ige hordozóira, maga az ÚR is csak egy rövid magyarázatot ad: „*hogy mindnyájan istenek és a Magasságosnak fiai vagytok; mindamellet meghaltok, mint a közemberek...*“ (Zsolt.82,6-7) és még ez is: „*És ha az Írás már isteneknek mondotta azon embereket, akikhez az Isten szava szólott — és az Írás fel nem bontható...*“ (Ján.10,35). Isten szolgálói nincsenek kitéve a gyülekezet bírálati és ítéleti céltáblájának, hanem egyedül Isten megítélésének vannak alávetve. Evégett a komoly figyelmeztetés: „*Ki vagy te, hogy másnak a szolgáján ítélkezel? A saját URA állítja talpra vagy ítéli el; mégpedig talpra fog állni, mert elég ero^s az o^a URA, ti. hatalma van rá, tántoríthatatlan megartani o^{tt}.*“ (Róma 14,4).

O^{ly}k is olyan emberek mint mindenki más — földi edények, ám isteni tartalommal (2.Kor.4,7). Ez az isteni tartalom pedig kezdetto^l fogva mostanig az Ige szubsztancia gyanánt bennük, hogy rajtuk keresztül mi mindnyájan az isteni természet részesseivé lehessünk. Valahányszor felléptek isten igazi szolgálói, mindannyiszor meghasonlottak a szellemek: az emberek vagy elfogadták a szolgálatot vagy visszautasították azt. „*Mert Isten a Krisztus jóíllatává tett bennünket mind a megmenekulo^k, mind az elveszendo^k között, az utóbbiaknak olyan illattá, mely halálból halált támaszt, az elo^{bb}ieknek pedig olyan illattá, mely életbo^l életre kelt*“ (2.Kor.2,15-16). Maga a mi URUNK-ról is meg van írva, hogy egyeseknek megszenteltetésül rendeltetett és botránkozás sziklájává loⁿ másoknak (Ésaiás 8,14-15). Péter apostol ír a kiválasztott, értékes szegletko^{ro}l és azokról, akik bizalmukat O^{ly} reá vetik, hogy nem fognak megszégyenülni. Aztán tovább folytatja és beszél az építő^okro^l, akik az o^a engedetlenségük nyomán ezt a követ elvetették, de amely szegletko^avé lett. (1.Péter 2,1-8). „*Egyeseknek elesésére, másoknak felemelésére lett meghatározva és az ellentmondás jelül*“ (Luk.2,34). Az álszent írástudók és farizeusok, lépten nyomon gyötörték a mi URUNK-at, és az O^{ly} születésére célozgatva becsmérlo^{en} ezt mondták: „*Nem születünk mi paráznaságból!*“ (Ján.8,41). O^{ly}k tudatában kellett volna legyenek afelo^l, hogy a Megváltó nem egy asszonytól hanem egy szu^azön keresztül kell megszülessen (Ésaiás 7,14; Luk.1,27). Mindig a tiszta, vegyítetlen Ige, jöhet csak számításba. Mert amilyen bizonyos az, hogy az eredetileg ihletett Igében élet rejlik, annyira bizonyos az is, hogy a hamis ihletetség ámitást és halált hoz maga után.

A több mint 50 év eltelté alatt, 1949 –óta, amikor teljes üdvbizonyosságra jutottam, mindketto^{tt} átéltem: a felépítést tökéletes isteni szeretetben és az ördögi gyu^alölöletto^l elo^okozott szétrombolást is. 1953 pünkösd napján, a Kasszeli hitkonferencián átéltem, amint több száz ember percek alatt megtelt szent Szellemmel. A hallgatóság kello^a közepo^l, egyszerre csak mennyei – fenséges dicshimnusz csendült fel más nyelveken,

amely mind nagyobb körökben kiterjeszkedett és mind hangosabb lett, úgyhogy mindnyájan megteltek szent Szellemmel, kellemes mennyei összhangban szóltak és énekeltek más nyelveken, amint a Szellem sugalmazta vala nékik, úgy mondták ki. A Krefeldi gyülekezetben sok éven át átélhettük, minémü áldás árad elo^a a szellemi adományok igazi gyakorlata nyomán, különösen a prófétálás adománya által. Ám azután sajnos azt is tapasztalnunk kellett, milyen szétromboló kihatása lehet, ugyanazon adományokkal való visszaéléséből. Még ha azon a véleményen is van valaki, hogy ezáltal Istennek szolgál, úgyszólván segíteni akar Istennek, mégis tapasztalatból meg lehet állapítani a következőket: Mindaz ami valóban Istentől származik, felépítésül szolgál és áldás kíséri. Ha pedig az adomány hordozója, önfeju^sségének szabad teret nyújt érvényesíteni akarván így önmagát, család ihletettséggel, szétrombolással, kérlelhetetlenséggel és átokkal jár. „Az o^a gyümölcsseikro^l ismeritek majd fel o^ket“.

Adományok és az adományok hordozói félrevezethetnek, ám a gyümölcsök mindig egy és ugyanazon fa életétől tanuskodik. Senki nem szedhet fügét egy tövisbokorról, legyen az a természeti alkotásban vagy szellemi téren, minden a maga sajátossága szerint öröklo^dik tovább.

Amidőn egy adományokat – mu^aködteto^a noⁱ személy, az o^a saját kinyilatkoztatásainak és elvárásainak hamisságát maga elo^tt felfedve látta, noha saját maga meg volt gyo^zo^dve ezek hitelessége felől, mindent latba vetett, annak a szolgálatnak szétrombolására, amelyet ama bizonyos ido^pontig teljesen együtt hordozóan alátámasztott 20 szerfelett megáldott éveken át. Egyedül Istennek köszönhetjük, hogy ez a támadás sikertelen maradt; Isten maga volt az, aki védelmezo^an fölöttem és a gyülekezet fölött tartotta az O^Ÿ kezzeit. Úgy történt, mint a Simon Péter esetében: „Simon, Simon, lám a sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. Én azonban könyörögtem érted, hogy ki ne apadjon a hited...“ (Luk.22,31-32).

Még meg sem kérdezhetjük, hogy miért is ad helyet a mi hu^séges URUNK és Megváltónk az ellenség kérelmeinek, az O^Ÿvevei megrostálni és hatalmat gyakorolni fölöttük. Ám a búza megrostálásakor csak a polyvát fújja el a szél — a csalfa tanítások- és ihletéseket—, a búza megmarad a szitában. Ugyanaz az ÚR, aki elárúttatott és megfeszítettett, harmadnapon gyo^azedelmesen fel is támadott, és mi együtt O^Ÿ-vele. Számunkra lényegbevágóan egyszerűbb lenne, ha nem kellene felveszünk a harcot, a már az Isten Igéje nincs tulajdonképpen legyo^azött ellenséges hatalmasságokkal (Efézus 6,10-20; Kol.2,13-15). Ám hitünk beigazolásáért csak a próba bizonyítja. Harc nélkül nincs gyo^azelem, és gyo^azelem nélkül nincs korona. A mi URUNK ugyanazon fejezetben élte át a hu^tlenséget is, annak a részérol, aki addig egy asztalnál ült vele, so^tt egy tából is evett és ivott vele (Máté 26). Mint egy közönséges buⁿőzo^a lett letartóztatva, és ennél fogva csak annyit mondott: „Ám ez a ti órátok, és a sötétség hatalmának leleplezésének órája!“ (Luk.22,47-53). Semmi további magyarázat. A Máté 26,54 –ben megadja a feleletet: „...hogyan teljesülnének be az írások, amelyek szerint a történetnek így kell bekövetkeznie?“ Branham tv. beszélt az o^a prédikációiban arról, hogy az ezido^are vonatkozó Ige is által kell menjen a megfeszítésen. Ez nem történhetett meg elméletileg, hanem gyakorlatilag meg kellett történnie az Ige hordozóival. Evégett a hu^tlenség és a kiszolgáltatás, és lám újra este loⁿ (Ján.13,21-30). Az üdvtörténet utolsó szakasza is betu^a szerint beteljesedik, pontosan úgy mint kezdetben, egész biblikusán.

Ennél fogva lejáradszódhatnak a következő esethez még több hasonló: Rev. Harry Hampel, akivel 1958 –ban megismerkedtem a Dállászbán tartott konferencián, USA –

Texász államban, beszámolt az év elején a következő^a megtörtént esetről: Egy szellemi adományokkal megáldott testvér^a, aki tagja volt a New Mexicói gyülekezet énekkarának, szerelmes lett a prédikátorban. Ám ez nem hagyta magát rávenni semmire. Visszaütésétől miatt, annyira megsérte^a dött, hogy dühbe gurulva, szavahihető^{en} meggyőzte a gyülekezet véneit afelől, hogy a prédikátorral együtt buⁿben élt. Mindenki el tudta hitetni a dolgot, úgyhogy a prédikátor fel lett mentve az o^a tisztességéből, a gyülekezet pedig felbomlott. A prédikátor azonban nem hagyott fenn a prédikálással és nemsoká id^{re} rá létrejött egy új gyülekezet. Több mint húsz év eltelté után, ti. 1999-ben rákbetegségben halálos ágyán feküdt az említett noⁱ személy. A lelkiismeretfurdalás annyira gyötörte, hogy magához hívatta a gyülekezet véneit és beismerte előttük, hogy az említett id^{ben} annyira lealázva érezte magát, hogy dühből elterjesztette az említett hazugságot a prédikátorról. Most az volt a szíve kívánsága, hogy imádkozzanak megbocsátásáért, mert így nem tud meghalni. De az nem jutott volna eszébe, hogy a prédikátort hívja (aki ellen tulajdonképpen vétetett), hogy bocsánatot kérne tőle; aztán gyötrelmesen meghalt, és amennyire értékelni lehetett, bizonynyára békesség nélkül Istennel.

Krisztus ítélőszéke előtt, hatályos lesz az amit O^Y mondott: „...mert beszéded alapján leszel igazolva és beszéded alapján leszel elítélve is.” (Máté 12,37). Ezt jól lesz megjegyeznünk magunknak egyszer s mindenkorra, hogy fékezzük le nyelvünket. Nem amit mások mondanak felőlünk, hanem amit mi mondunk mások felől, az mond ítélet ellenünk. Ellenben ki tudja azt a kárt jóvá tenni, ami valamennyi félrevezetetteken esett, akik hittek a prédikátorról elterjesztett híreknek. A Zsid. 10. fejezetében, utalást találunk a szándékosan elkövetett buⁿökre, amelyekért nincs többé megbocsátás. Ugyancsak a Zsidókhoz írt levél 6. fejezetében áll az is, hogy az eso^a nem használ semmit azok részére, akik részesedtek a szent Szellem ajándékaiban, termésük azonban tövis és bogáncs. Ez esetben az átélt élmények hasztalanul voltak, ezen nem változtat semmilyen vallásos érvek felsorolása sem semmit.

Az ellenség mindig talál olyan embereket magának, még ún. olyan hívőket is akik valamilyen adományok részesei lettek, akiket aztán befolyása alá vesz, akiknek fejük- és szájukban az Igét kifogatja, különösen azoknál, akik előszeretettel ragaszkodnak a tőle bevezetett hagyományok- és felfogásokhoz. De hiszen Isten nem rombol szét. Krisztus építi az O^Y gyülekezetét! Ám nem ritka esetben össze vannak cserélve a szerepek, úgyhogy Isten össze van tévesztve az ördöggel. Isten határozottan nem gyakorol önrombolást az O^Y saját testével — az O^Y gyülekezetével. Pál apostol beszámol, Isten birodalmának azon munkásairól „...kik dicso^ségen és gyalázon át, rossz híren és jó híren keresztül, mintha tévelyítő^k volnánk pedig igazak vagyunk...” (2Kor.6,1-10) az ÚR - at szolgálták.

Isten prófétái-, apostolai- és szolgálóinak természetfeletti befolyása, amit a sátán meg akar semmisíteni, nem önmaguktól származik. Hiszen mindannyiszor Isten volt az, aki a különös elhivatottság és szolgálata által, befolyást gyakorolt. Pál apostol még bilincsekben is tudatában volt annak, noha semmi rosszat nem követett el, hogy „bilincsekbe verve.” (2.Tim.2,9). Ugyanerről tanuskodhatunk mi is. A befolyás nem egy Isten emberéből indul ki, hanem Isten beszédében van, amelyet O^Y tesz közhírré.

Egy új kezdet

A hasonlatosan 20 hátünk mögötti években, 1980 –óta, az 1979 –ben lezajló súlyos romboló támadás után, Isten egy új kezdetet ajándékozott, tovább-vezetve az O¥ mu^uvét. Ezen szolgálata által, világszerte sok millió embert megajándékozott üdvösséggel a Krisztusban, és mindazok akik hívó^okké lettek, a biblia alapján, az o^oskerestények és apostolok mintaképe szerint, beme^oritkeztek az úr Jézus Krisztus nevében. 1997 óta több mint 60 pünkösdi, karizmatikus összejövetelekben prédikáltam világszerte, úgyhogy o^ok sem mentegeto^ozhatnak egyszer. Némel országokban ismételtén szólhattam televízió közvetítése által, több országokban élo^o népekhez is. Isten a föld valamennyi részén ajtókat nyitott, a havonta tett utazásokhoz kegyelmet adott, a most több mint 120 országokban. Így a nyolcvanas és kilencvenes években, nemhogy csak számos értékes lelkek csatlakoztak az O¥ gyülekezetéhez, hanem az Isten népének minden oldalról meg lett világítva az O¥ üdvterve és üdvhatározata, valamint a bibliai próféciák beteljesedése, úgy amint a prófétikus Igében meg lett jövendo^olve ez utolsó ido^ore vonatkozóan. Isten üzenete, a megjövendo^olt és kinyilatkoztatott Ige, „az utolsó ido^o üzenet“ fogalom alatt, az egész világon terjesztve van, minden lehetséges módon. Szeretett testvéreink Alexis Barilier és Etienne Genton munkájukat is beleértve — a két testvér szintén átélte Branham testvért 1955 –ben, és kezdeto^olt fogva közvetlen részük van ezen Igehirdetésben —, most 15 különböző^o nyelveken nyomtatunk és ellátjuk az embereket bo^orszín-, faj- és nemzeti megkülönböztetés nélkül.

Nem kellene elcsodálkoztasson az, hogy a 2000 évvel egyidejűleg több tv-állomásokról, szateliten keresztül, lehe^otséget kapunk az egész világot elérni, az Igehirdetéseket közvetlen adásokban kisugározni. Hiszen mindeneknek a vége, nagyon közel van, amint Péter apostol into^oen mondja (1Péter 4,7), evégett az utolsó hívás világszerte el kell hangozzon. És nem mondott-é meg a mi URUNK mindent jó elo^ore a Máté 24, Márk 13 és Lukács 21 –ben, afelo^ol amiknek meg kell történnie az O¥ visszajövetele elo^ott? Nem-e rámutatott nekünk arra „...**mikor majd mindezeket beteljesülni látjátok, ismerjétek fel erro^ol, hogy közel van O¥ már a küszöbön áll**“ (Máté 24,33)? Kétezer év eltelté alatt, sokan elolvasták már ezt az Igeverset. **Ám mi ahhoz a generációhoz tartozhatunk, akik mindent beteljesülve láthatnak szem elo^ott.** Az is bekövetkezett amit a mi URUNK a Luk. 21,24 –ben mondott, az O¥ népére, Izráelre vonatkozóan: „*Kard éle által hullanak el és az összes nemzetek közé fogságra viszik o^oket. Jeruzsálemet a nemzetek fogják tapodni míg csak a nemzeteknek kiszabott ido^oszakok el nem telnek.*“ Kétezer év eltelté után, ti. 1948 óta Izráel újra egy állam. A béke-tárgyalásokban legfo^oképpen Jeruzsálemre összpontosodik minden, ama városra amely már háromezer évvel ezelo^ott Izráel fo^ovárossa volt. A Zakariás 12,2-3 –ban, Jeruzsálem minden népnek nyomtatókövévé kell legyen. A vitatások fo^opontja a templom-hegy (hely), ez kiváltképpen az Ariel Sharon látogatásánál fogva 2000 szeptemberében mutatkozott meg. Mindent megtesznek, minden szinten, tárgyalásokat folytatnak, „autonomia“ itt, „önálló állam“ ott, hogy végülis beteljesedjen az Írás: „...*most béke és biztonság honol!*“ (1Thess.5,1-3). Mindazonáltal ez csak egy látszólagos béke lesz, mert akkor beáll a pusztulás, a bibliai próféciák szószeres értelmében. A legutolsó fordulópon^ot az lesz, hogy a Vatikán bekapcsolódik a tárgyalásokba legmagassabb tekintély gyanánt a földön, hogy létrejöhessen egy hétéves szerzo^odés (Dán.9,27), amint már az Oszlói megállapodásokon ki lett alkudva.

Itt az ido^apont: a bibliai próféciák mindenütt a valóságba torkollanak, úgy az Izráellel mint kiválasztott néppel, valamint a nemzetekbo^al kiválasztott gyülekezettel is. Az utolsó birodalom együttes konstellációja, az Európai Unióé, legyen az politikai, gazdasági vagy vallási szinten, megfelel az utolsó ido^are vonatkozó bibliai próféciáknak. Ehhez tartozik a globalizmus, minden területet magába foglalva, a to^ake összetömrítéséto^al az egyesülési – sztratégia minden szintjéig. Létrejön az „Egyesült Európa“ a római katolikus hegemonia alatt, pontosan úgy mint a Nagy Károly ideje alatt volt. Ebben azonban nem bocsátkozhatunk itt tüzetesebben bele. Tény az, hogy az ido^a órája elo^arehaladottabb, mint némelyek vélik! A mi URUNK nyomatékosan szól az Öveikhez: „*Virasszatok minden ido^aben s könyörögjete, hogy ero^atök legyen majd rá, hogy kimenekedhessetek mindabból, aminek meg kell történnie, és az ember Fia elo^at megállhassatok.*“ (Luk.21,36).

Visszatekintés

Az 1960 –tól 1979 –ig tartó évek fázissa, különösen felépítési jellegű volt, összekötvé az utolsó ido^are vonatkozó tanszeru^a Igehirdetésével. 1980 –ban bekövetkezett egy egész új kezdett, a kinyilatkoztatott Ige elterjesztése kiterjedt majdnem minden fennálló egyházban és szabadegyházban. Isten egyszerűen úgy végezte, hogy mindenütt megbecsüléssel befogadnak. Nagy kiváltságot jelent számomra, hogy Isten megbízásából ennyi éven át munkálkodhatok. Isten gondoskodik arról, hogy az Oÿ igazi gyülekezetének az Ige ma is friss eledelként legyen eléje nyújtva. Hogy elhivatásom- és küldetésemnél fogva, ma ugyanaz a felelo^aség hárul reám, mint annak idején Pálra, mindazok meg fogják érteni, akik fel tudják fogni Isten útját az Oÿ népével s járnak is azon. Aki tiszteletben tartja azt, amit Isten mond és végez, tudja azt is, hogy Isten adományai és a megbízatás visszavonhatatlan (Róma 11,29). Egyébként a többieknek mind, meg van engedve az o^a saját útjaikon tovább menni. Megbízatás által feladattá válik az adomány.

Én hiszem azt, ami Branham testvérnek, ido^ank megígért prófétájának és üzenethozójának, 1933 június 11. oda lett kiáltva egy természetfölötti fény-felho^abo^al, amit kb. 4000 ember szemmel kísért, egy bemerítkezésnél. „AMINT KI LETT KÜLDVE KERESZTELOÿ JÁNOS, JÉZUS KRISZTUS ELSOÿ ELJÖVETELE ELOÿTT, AKKÉNT LESZ AZ ÜZENETTEL IS, AMELY NÉKED ADATOTT, TI. ELOÿHIRNÖKE LESZ JÉZUS KRISZTUS MÁSODIK VISSZAJÖVETELÉNEK“ Éme bejelentést ma szemünk elo^att beteljesedve látjuk. Az üzenet átadója fel lett véve, az üzenet azonban megmaradt számunkra. Nem a sok különböző^a tanítás a parúzia felo^al, sem az ún. „hét mennydörgés“ kinyilatkoztatása stb., hanem a kinyilatkoztatott Ige az eredeti mag és csak ez marad érvényes Isten elo^att, ez hirdettetik tiszta és igazi utolsó üzenet gyanánt. Az én szolgálatom Istento^al úgy hozzá van illesztve a Branham testvér szolgálatához, mint semmelyik más ezen a földön. Egyedül Isten kinyilatkoztatott szava vállal kötelezettséget Isten valamennyi gyermekeire nézve utolsó üzenet gyanánt. Akinek van füle hallja mit mond a Szellem a gyülekezeteknek!

Jobb megértés céljából hadd legyen még egyszer megemlítve, hogy elhivatásomnál fogva, egy kettes feladat lett reám bízva. *Elo^aször: Isten Igéjét hirdetni, és másodsor: a szellemi eledelt kiosztani.* És ezekben foglalatoss vagyok: Abban a fényben hirdetem az Igét, amint ki lett nyilatkoztatva és bevonom abba mindazt, amivel Isten Branham testvért megajándékozta, azáltal hogy a bibliát és semmi máségyebet, a legtekintélyesebb instanciává érvényre juttatom. A Branham testvér elo^aadásait nem prédikálok még egyszer, sem idézeteket nem szakítok ki azokból, hogy valami különleges tanításnak

nyilvánítsam. Egyszerűen úgy hagyom őket amint vannak és mindazok akik hallják vagy olvassák, gazdagon el vannak látva és meg vannak áldva. Aki igaz az o^a szívében, mindent helyesen meg fog érteni — azt a szolgálatot is amellyel Isten maga bízott meg engem. Ámde aki hamis az o^a szellemében, mindent fonákul fog érteni. Ez egyszerűen a szellemi törvényszerűség. Ez mindenkit gondolkozóba kellene ejtsen, de különösen azon testvéreket, akik Branham testvér nyilatkozatait a biblia fölé állítják, és így kifordítják őket úgy a saját mint a mások rontására, saját üzenetüknek nyilvánítják, úgy amint Péter apostol már az o^a idejében olyan emberekről írt, akik a szent írással és azzal amit Pál apostol hirdetett is ugyanazt tették (2Péter 3,14-18).

Az Ige, mindazoknál tero^a földre esett, akik az egészséges tanításban megmaradtak és megmaradnak. Aki követője az önhatalmú értelmezések- és tanításoknak, amelyeknek összeszerkeztése idézetekből áll, bibliailag azonban nem lehet megalapozni őket, kétszeresen meg vannak csalva. Mert csak aki Isten beszédében marad, az van valóban Istenben. „Akit az Isten küldött el, az az Isten beszédeit szólja“ (Ján.3,34). Ugyanez érvényes a to^ale küldött szolgákra is. „Aki rátok hallgat, énreám hallgat. Aki titeket elvet, engem vet el. Aki pedig engem vet el, azt veti el, aki elküldött engem“ (Luk.10,16). A mi URUNK így szólt: „Bizony, bizony azt mondom nektek, hogy aki valakit befogad, akit én küldök, engem fogad be, s aki engem befogad, azt fogadja be, aki elküldött engem“ (Ján.13,20). Ma is egy közvetlen küldetésről van szó: „Amint elküldött engem az Atya, úgy küldelek el én is titeket.“ (Ján.20,21). A szolgálatra való megbízás megelőzi a küldetést, amint Branham testvér mondotta: „Senkinek nics joga az emelvényen állni és prédikálni, hacsak nem kapott Mózeshez hasonlóan egy közvetlen megbízást.“ Csak ez esetben odatalál az Igevers: „Mi azonban Istenből valók vagyunk; aki Istent ismeri az hallgat ránk; aki Istent nem ismeri nem hallgat ránk. Erro^l ismerjük meg az igazság szellemét és a tévelygésnek szellemét.“ (1.Ján.4,6).

Itt hálásan meg szeretném említeni azt is, hogy mindazok, akik 1980 óta a misszió központban dolgoznak, legyen az az irodában, az expedíciónál, a házmesteri szolgálatban stb., még ma is teljes hűséggel itt végzik szolgálatukat. Néktek is szeretett testvéreim és testvéreim Európában és az egész világon, akik az ÚR -ral jártok és szolgálatom folyamán 40, 30, 20, 10 vagy akár mennyi idő óta, kellemes és kellemetlen időkből, hűséggel kísértetek, szívó^l köszönetet mondok. Az örökkévalóságot közösen fogjuk tölteni a mi szeretett URUNK-kal. Imádságaitokban teljes hűséggel megemlékeztetek rólam és szolgálatomról. Azok, akik megadják az ÚR -nak, ami az ÚR -nak jár, az O^Y ígéretei nyomán különösen meg vannak áldva. Tizedeiteket és áldozataitokat nem egy embernek adjátok, vagy egy egyesületnek, hanem az ÚR tárházába (Mal.3), hogy a szellemi eledel ki lehessen osztva. Ez is az isteni rendhez tartozik, amelyhez valamennyi igaz hívő^k hozzáilleszkednek. A misszió mu^a fo^aterhét a három német nyelvű ország hordozza, Isten áldjon meg minden örömmel adakozót és az o^a adakozásaikat bo^aségesen, Isten meg fogja jutalmazni mindazokat akik ezen a módon támogatják az O^Y mu^avét.

Valamennyi szolgáló testvéreknek is köszönetet mondok úgy Európába mint világszerte a jó együttműködésért. Bár adná meg az ÚR hamarosan, hogy a gyülekezet úgy álljon mint a kezdetben — tökéletesen helyreállítva, tökéletesen felfegyverkezve, hogy az isteni akarat beteljesedése után az utolsó ígéretig, mindent átéljen.

A világos és igaz Igehirdetést, követni fogja most, Isten világos és igaz mu^akódése. A szent Szellem valóságos kitöltése által, kiöntetett szívünkbe Isten szeretete (Róma 5,5), és ez pedig az Igazság iránti szeretet. Az első áhitatos szeretet által egészen eggyé lesz a

menyasszony gyülekezet Krisztussal a fejjel, valamint egymás között is egy szív és egy lélek, bemeitve egy szellemben egy testté (1.Kor.12). Csak tökéletes szeretet megy oda be, tudniillik az a szeretet amely fentro¹ származik. OŸ aki önmaga elso^a és utolsó, alpha és omega, aki megváltotta az OŸ gyülekezetét és szilárdan megalapozta, OŸ építi és tökéletesíteni is fogja azt, az OŸ visszajövetelének napjára. A színe java valóban még ezután jön, tudniillik a kegyelem ido^a végén. Branham testvér látta már akkor, hogy az elragadtatás elo^{tt}, létrejön Istennek egy rövid, de hatalmas, természetfeletti mu^akódése, úgy amint az Írásban jó elo^{re} már be lett jelente (Aggeus 2,5-9; Zsid.12,25-29 sm.).

Hít által nyilvánosan tanúsíthatjuk a megfeszített és feltámadott ÚR véggyo^azelmét a sátán minden hatalma fölött (Róma 16,20; Kol.2,13-15). Meglehet az, hogy közvetlen egy új, tudniillik az utolsó szakasz elo^{tt} állunk. Boldogok azok, akik mindvégig hu^aségesen járnak az ÚR útján. Közösen hisszük azt, amit az Írás mond: „Mert az OŸ szavát véghezviszi az ÚR a földön, mialatt az események lezajlását csapásról csapásra meghagyja.“ (Róma 9,28).

Bár elérnük mindnyájan azt az állapotot, hogy Isten tetszése nyugodják rajtunk, hogy szívbo¹l kikiálthassuk: Maranatha! Jövel URAM Jézus! „Azt mondja az, aki e dolgok mellett tanúskodik: Igen, hamar eljövök! Amen, Jövel URAM Jézus“ Az ÚR-nak, Jézusnak kegyelme legyen mindnyájatokkal“ (Jel.22,20-21).

Ez év folyamára szíbo¹l kívánom számotokra Isten gazdag áldását. Bár bekapcsolódhatnánk mindnyájan az apostol szavával, hogy hittel várjuk: „Annak pedig, aki az OŸ bennünk ható hatalma szerint mindannál amit kérünk vagy gondolunk sokkal-sokkal többet képes cselekedni, OŸt illeti a dicso^atság, a tisztesség a gyülekezetben és a Krisztus Jézusban, egész a korszakok korszakán túl, minden nemzedéken át.“ (Efézus 3,20- 21).

Isten megbízásából munkálkodva

Frank tv.